

Folketinget – Europaudvalget

Christiansborg, den 12. september 2007

Folketingets repræsentant ved EU

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Foreløbig rapport om fordelingen af medlemmer i Europa-Parlamentet

Rapporten

Europa-Parlamentets udvalg for Konstitutionelle Anliggender lægger op til at besvare Det Europæiske Råds anmodning fra den 26. juni, om at fremsætte et forslag til den fremtidige sammensætning af Europa-Parlamentet.

De to ordførere har fundet frem til en aftale hvor man udnytter alle de 750 pladser, der er givet hjemmel til i Reformtraktaten. Det betyder, at man på nuværende tidspunkt ikke vil tage fremtidige udvidelser i betragtning, men derimod tage stilling til eventuelle ændringer i Europa-Parlamentets sammensætning, når / hvis en sådan situation skulle opstå.

Med hensyn til fordelingen af de 750 pladser er man gået frem efter et princip om degressiv proportionalitet, hvilket defineres ved, at forholdet mellem befolkningens størrelse og antal pladser varierer, således at et medlem fra et større land repræsenterer flere vælgere end et medlem fra et mindre land.

I fordelingen af de 750 pladser er der lagt et kriterium fast i Reformtraktaten, om at intet land må få færre pladser end det er tildelt i Nice Traktaten (13 for Danmark). Derudover har de to ordførere lagt vægt på at tidligere indgåede "historiske aftaler" ikke må spille en rolle, men alene hensynet til en retfærdig fordeling efter princippet om degressiv proportionalitet. Her tænkes primært på det faktum at de tre næststørste lande (England, Frankrig og Italien) altid har haft samme antal pladser. Som det ses nedenfor vil dette ikke længere være tilfældet.

Den foreslåede fordeling ser ud som følger:

Belgien	22
Bulgarien	18
Tjekkiet	22
Danmark	13
Tyskland	96
Estland	6
Grækenland	22
Spanien	54
Frankrig	74
Irland	12
Italien	72
Cypern	6
Letland	9
Litauen	12
Luxembourg	6
Ungarn	22
Malta	6
Holland	26
Østrig	19
Polen	51
Portugal	22
Rumænien	33
Slovenien	8
Slovakiet	13
Finland	13
Sverige	20
Det Forenede Kongerige	73

På udvalgsrådet blev der generelt støttet op om det foreløbige udkast, og de tre største grupper (EPP, PES og ALDE) ventes at stemme for. Der blev dog ytret ønske om en mere langtidsholdbar løsning, så man allerede nu har en model til at udregne fordelingen ved fremtidige udvidelser. Her præsenteredes en model, hvor alle lande forlods tildeles 6 pladser, og resten af pladserne fordeles ligefrem proportionalt. Desuden var flere italienere imod at differentiere antallet af pladser mellem de tre næststørste lande.

Baggrund

Fra starten af de direkte valg til Europa-Parlamentet i 1979 blev landenes medlemstal fastsat i kvoter. De store lande (Frankrig, Vesttyskland, Italien og UK) fik 81 pladser i parlamentet, medens de øvrige lande fik et gradvist mindre antal, afhængig af deres befolkningsstørrelse, men med en vis overrepræsentation i forhold til de større lande. Danmark fik dengang 16 pladser.

Det samme princip blev fulgt i 1981 med Grækenland og Spanien og i 1986 med Portugal.

Samme princip – kaldet "degressiv proportionalitet" var også grundlaget for beslutningen på Det Europæiske Råds møde i Edinburgh i 1992, hvor man tog hensyn til et forenet, større Tyskland og samtidig forøgede antallet af pladser i parlamentet for de større lande, samt ved optagelsen af Østrig, Sverige og Finland.

Princippet gik ud på følgende: Hver medlemsstat fik som udgangspunkt 6 pladser. Derefter blev der givet følgende yderligere pladser:

- én plads for hver 500.000 indbyggere mellem 1 mio. og 25 mio. indbyggere
- én plads for hver mio. indbyggere mellem 25 mio. og 60 mio. indbyggere
- én plads for hver to mio. indbyggere over 60 mio. indbyggere.

Ved hver ny udvidelse blev antallet af nye medlemmer lagt oven i det eksisterende antal.

Det kunne naturligvis ikke fortsætte. Derfor indførte Amsterdam-traktaten et princip om "effektivitet" ved at begrænse antallet af medlemmer i EP til 700. Ved Nice-traktaten skulle man "skaffe plads" til de nye lande fra Central- og Østeuropa, og derfor blev antallet af medlemmer sat op til 732 (efter seneste udvidelser 736) samtidig med, at en række medlemslande fik nedsat deres antal af medlemmer. Danmark mistede 2 medlemspladser.

Reformtraktaten

I juni indbød Det Europæiske Råd Europa-Parlamentet til i oktober i år at komme med forslag til ny sammensætning af parlamentets medlemmer.

Hvis det lykkes Europa-Parlamentet at beslutte en ny sammensætning, og hvis denne godkendes af Det Europæiske Råd, betyder det, at Nice-traktatens beslutning om parlamentets sammensætning (sammenholdt med udvidelses-traktaten med Rumænien og Bulgarien) alligevel ikke vil blive brugt ved val-

get til EP i 2009. Nice-traktaten m.v. ville have betydet, at Danmark mistede én plads i parlamentet og efter 2009 ville have 13 pladser.

Ifølge udkastet til Reformtraktat foreslås følgende regler om valg til Europa-Parlamentet:

- Europa-Parlamentet skal bestå af repræsentanter for Unionens borgere
- Antallet må ikke overstige 750 pladser
- Repræsentationen skal være degressiv proportional med et minimum antal på 6 medlemmer pr. medlemsstat
- Ingen medlemsstat kan have flere end 96 pladser
- Det Europæiske Råd træffer afgørelse om Europa-Parlamentets sammensætning med enstemmighed, efter forslag fra parlamentet og med dets accept.

Hvis reformtraktaten vedtages, betyder dette, at fordelingen af pladser i parlamentet på medlemslande ikke længere er indeholdt i traktaten.

Samtidig nedsættes parlamentets nuværende antal på 785 medlemmer til 750.

Begrebet "degressiv proportionalitet" defineres ikke i traktaten. Et element i vurderingen af dette begreb er, hvor stort et antal borgere, der skal til for at "give" et mandat i de enkelte lande – og specielt hvor stor en forskel mellem landene, der kan accepteres.

Europa-Parlamentet har beregnet, at hvis der skal være det samme antal borgere bag hvert mandat i parlamentet, kræves 657.000 borgere for et mandat (med 750 MEP)..

At dette ikke svarer til virkeligheden, viser følgende beregninger fra Europa-Parlamentet (i henhold til tal fra Eurostat og sammensætning af EP efter 2009 som vedtaget i Nice-traktaten og traktat om udvidelsen med Rumænien og Bulgarien).

Land	Befolkning (mio.)	Antal MEP (2009)	Forhold befolkning/MEP
<u>Tyskland</u>	<u>82.438</u>	<u>99</u>	<u>832.707</u>
<u>Frankrig</u>	<u>62.438</u>	<u>72</u>	<u>873.417</u>
<u>UK</u>	<u>60.422</u>	<u>72</u>	<u>839.194</u>
<u>Italien</u>	<u>58.752</u>	<u>72</u>	<u>816.000</u>
<u>Spanien</u>	<u>43.758</u>	<u>50</u>	<u>875.160</u>

Polen	38.157	50	763.140
Rumænien	21.610	33	654.848
Holland	16.334	25	653.360
Grækenland	11.125	22	505.682
Portugal	10.570	22	480.455
Belgien	10.511	22	477.773
Tjekkiet	10.251	22	465.955
Ungarn	10.077	22	458.045
Sverige	9.048	18	502.667
Østrig	8.266	17	486.235
Bulgarien	7.719	17	454.059
Danmark	5.428	13	417.538
Slovakiet	5.389	13	414.538
Finland	5.256	13	404.308
Irland	4.209	12	350.750
Litauen	3.403	12	283.583
Letland	2.295	8	286.875
Slovenien	2.003	7	286.143
Estland	1.344	6	224.000
Cypern	0.766	6	127.667
Luxembourg	0.460	6	76.667
Malta	0.404	5	80.800

Med venlig hilsen

Peter Juul Larsen, Jørgen Skovmose Madsen
(3301)